

Digitális technika

XVI.

Mikroszámítógép felépítése

Sínrendszerek

Utasítások felépítése, végrehajtása

Címzési módok

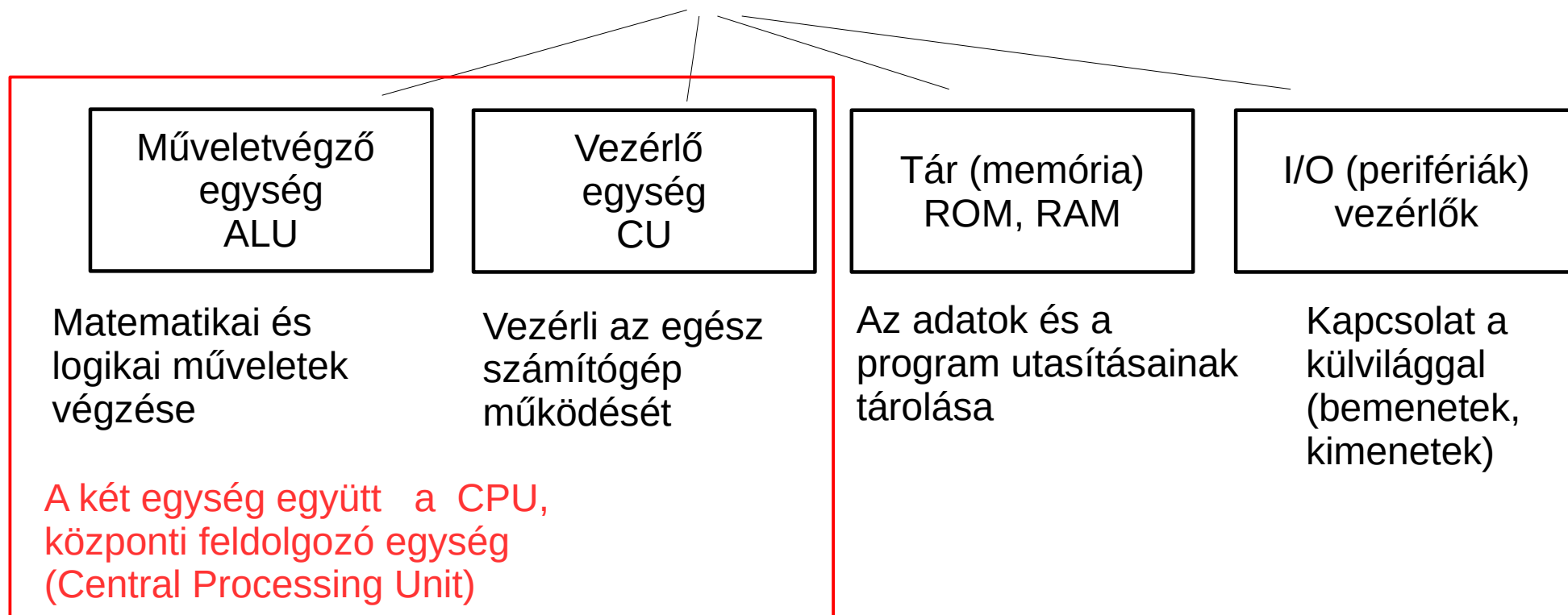
16.1. Számítógép felépítése

- Számítógép

elektronikus berendezés, adatok bevitelét, tárolását, feldolgozását, eredmények megjelenítését tárolt program alapján automatikusan végzi

számítási teljesítmény alapján lehet: mikroszámítógép, mini számítógép (szerverek), nagy számítógép, szuperszámítógép

- Mikroszámítógépek felépítése: 4 fő egységből állnak

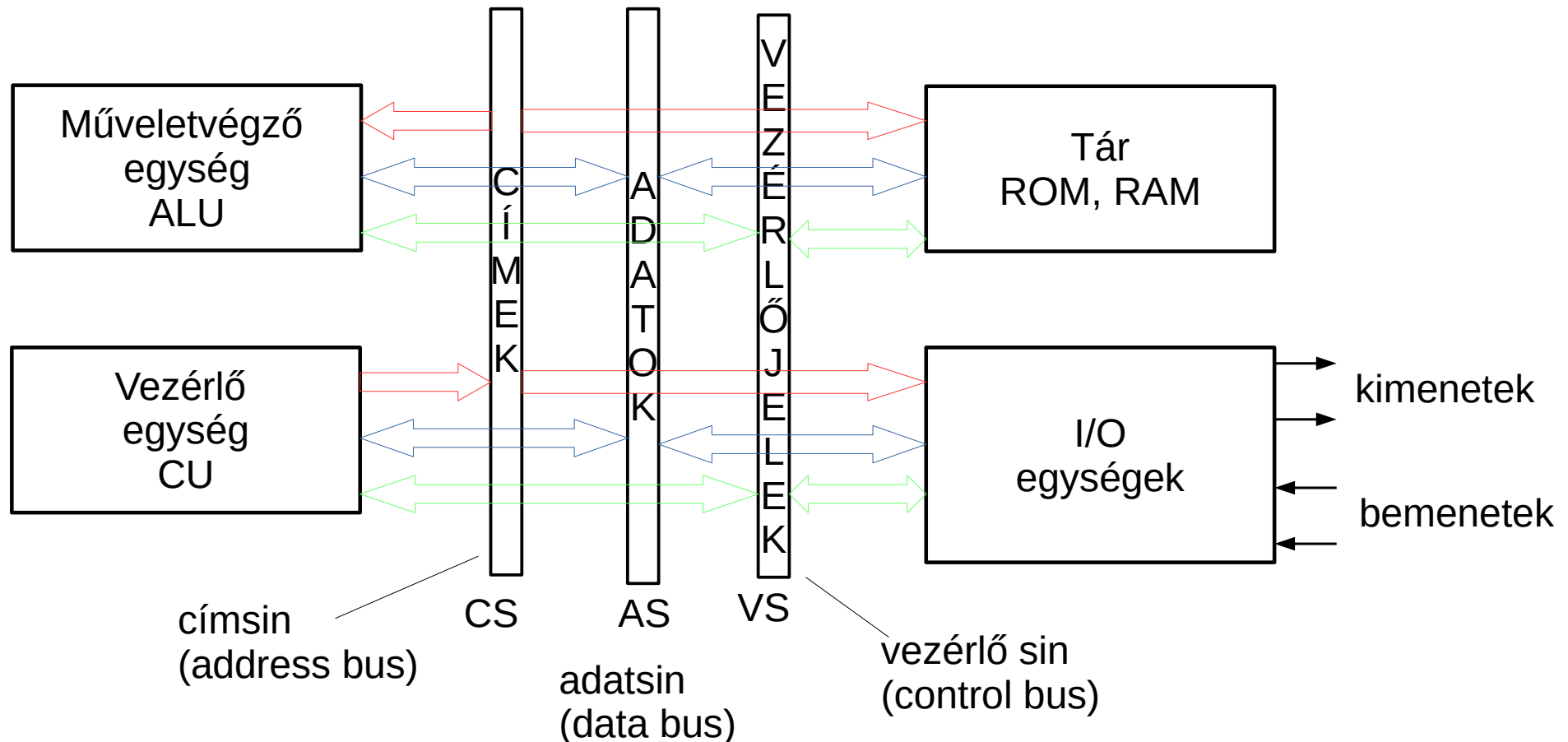

16.1. Számítógép felépítése

- Mikroszámítógépek egységeinek összekapcsolása:

Az egységek közötti kapcsolatot, az adatok áramlását a sínrendszer (vezetékek) biztosítja.

Funkció alapján a vezetékek 3 csoportba oszthatók → 3 sín (bus)

16.1. Számítógép felépítése

- Műveletvégző egység
  - ALU (arithmetic and logic unit) matematikai és logikai műveletek elvégzése,
  - műveletek elvégzése után különféle jelzőbitek beállítása (pl. nulla volt-e az eredmény)
  - több regisztert is tartalmaz (adatok átmeneti tárolására) → ezek közül a legfontosabb az akkumulátor, vagy munkaregiszter
- Vezérlőegység
  - CU (control unit), vezérli az egész számítógép működését
  - a tárolt program utasításait egyenként, sorban lehívja, dekódolja, majd a szükséges vezérlő jeleket előállítja (ALU, memória, regiszterek, I/O felé)
  - tartalmaz több regisztert, a legfontosabbak: utasítás regiszter (IR), utasításszámláló (PC)
  - az utasítás regiszterbe töltődik be mindig az aktuálisan beolvasott utasítás
  - az utasításszámláló (PC- program counter, vagy IP- instruction pointer) a soron következő utasítás címét tartalmazza → mindig automatikusan 1-el növekszik
- Memória
  - operatív tár (ROM, RAM), a működtető program utasításait és adatait tárolja
  - a vezérlőegység innen olvassa ki a soron következő utasítást, vagy a szükséges adatot, és ide menti el a tárolni kívánt adatokat
- Perifériák
  - Input, output vezérlő, illesztő egységek → kapcsolat a külvilággal
  - a bemenetek, kimenetek (pl. billentyűzet, egér, monitor, nyomtató,..) kapcsolatát biztosítja a rendszerrel

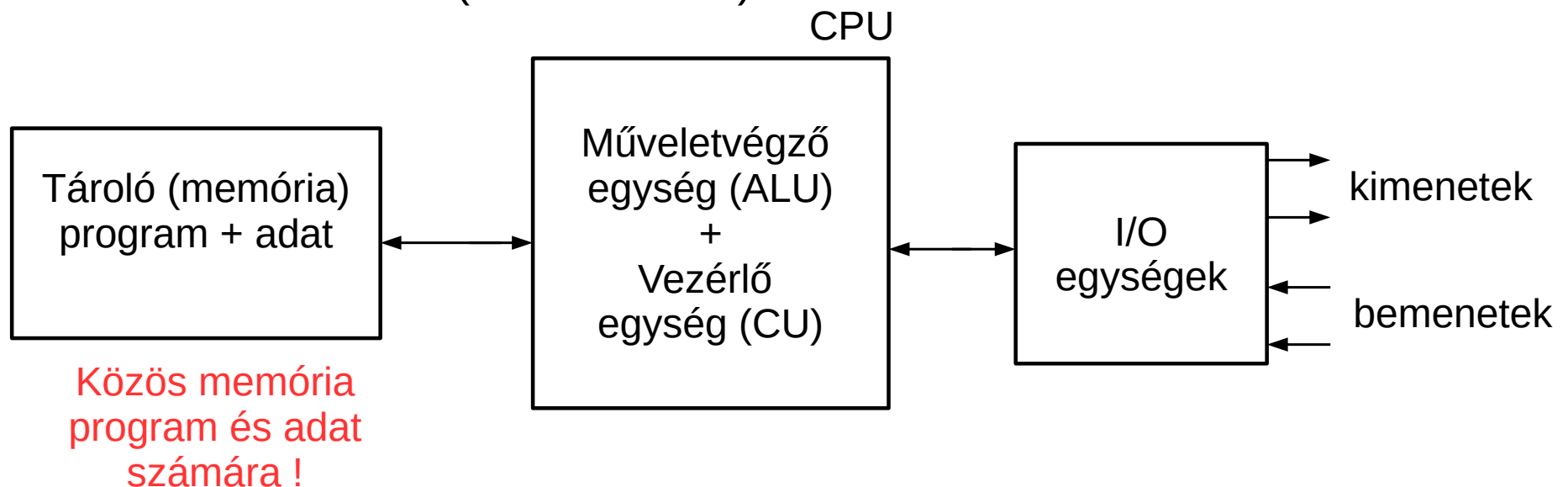
16.1. Számítógép felépítése

- Számítógépek felépítésének, működésének elvei

Neumann János 1946

- teljesen elektronikus felépítés (gyors, megbízható)
- kettes számrendszer használata (egyszerű)
- belső elektronikus tár az utasítások és adatok tárolására
- a tárolt utasítások alapján a gép önállóan futtatja a programot
- soros utasítás végrehajtás (ez ma már nem teljesen így van !)
- univerzális Turing-gép legyen (bármely aritmetikai és logikai műveletet végre tudja hajtani az alpműveletek véges számú ismétlésével)

- Princeton architektúra (Neumann-elv)

16.2. Számítógépek, mikroprocesszorok fejlődése

- 1944 MARK1 jelfogós számítógép
- 1946 ENIAC első elektronikus számítógép, Neumann-elv → 1. generáció
~30 tonna, ~18000 elektroncső → sok meghibásodás → gyakori leállítás
EDVAC
- 1948 tranzisztor felfedezése → 2. generációs számítógépek
Kis méret, kis fogyasztás, megbízható működés !
1958 nyomtatott áramkör
- 1962 integrált áramkör (IC) → 3. generáció
Egy szilícium lapkán sok-sok alkatrész + az összekötő huzalozás elhelyezése
SSI, MSI integrált áramkörök ($n \cdot 10$, $n \cdot 100$ tranzisztor)
- 1970-es évek LSI áramkörök ($n \cdot 1000$ tranzisztor) → 4. generáció
1971 az első mikroprocesszor, Intel 4004 CPU funkció egy IC-ben
~ 2300 tranzisztor, 4 bites adatok, 8 bites utasítások (4kB ROM, 1kB RAM)
1976 az első mikrovezérlő, TMS1000 (Texas Instruments)
Egytokos mikroszámítógép (CPU+ROM+RAM+I/O)
- VLSI áramkörök → 5. generáció

Mikroprocesszorok

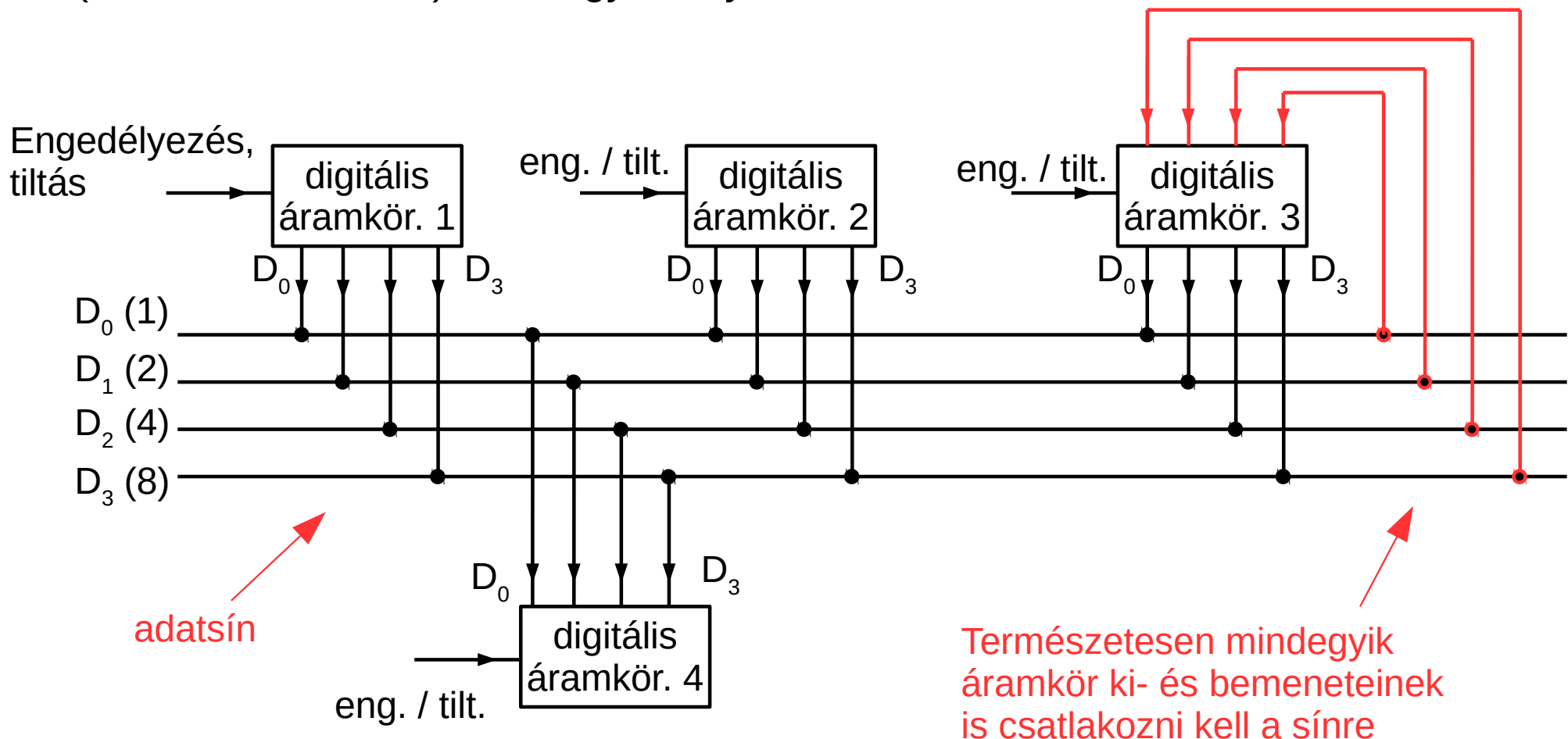
- 1971 Intel 4004
- 1974 Intel 8080, Motorola 6800
- 1976 Zilog Z80, Intel 8085, Texas TMS9900
- 1978 Intel 8086, Zilog Z8000
- 199x Intel (80486, Pentium),
AMD

Mikrovezérlők

- 1976 Texas TMS1000
- 1978 Intel 8051, Motorola MC6801
- 1980 Zilog Z8
- 1982 Intel 2920, Texas TMS320
- 199x Microchip PIC
~ 35 utasítás → RISC
Atmel AVR
~ 120 utasítás → CISC

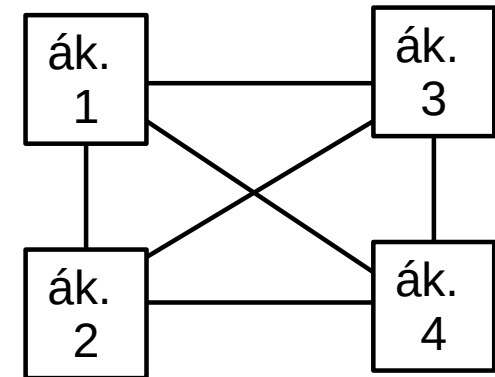
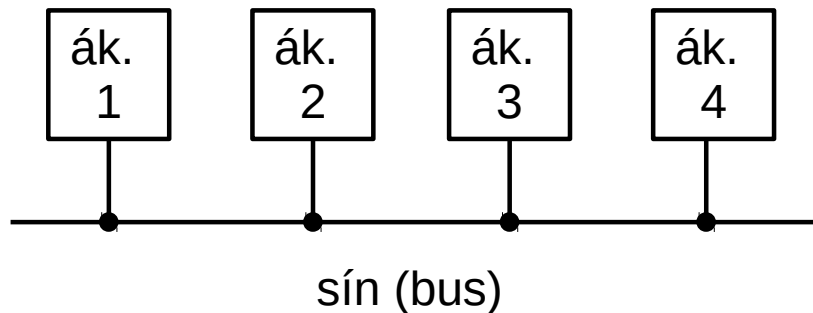
16.3. Sínrendszerek kialakítása

- Bus (sín): vezetékek együttese, amelyek valamilyen hasonló funkciót töltenek be, és az áramkörök erre kapcsolódnak rá párhuzamosan
pl. 4 bites adatok átvitele áramkörök között 4 vezetékkel lehetséges (data bus – adatsín), mindegyik helyi értékhez 1 vezeték tartozik

16.3. Sínrendszerek kialakítása

- Sínrendszer előnyei:
  - kevesebb be- és kimenet kell az áramköröknek így, mintha külön egyesével kötnénk össze azokat
  - rugalmasan lehet bővíteni, új áramköröket rá kötni

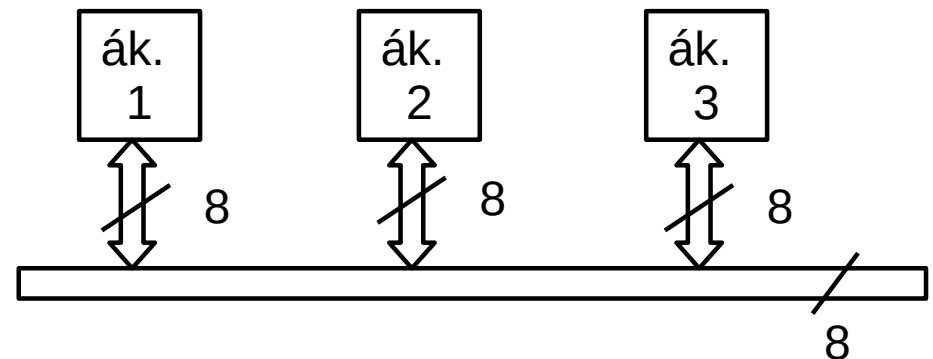
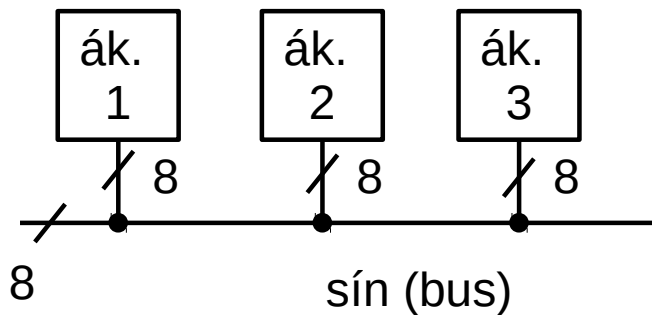

- Meg kell oldani, hogy egyszerre csak egy áramkör lehet az adó !!
Az engedélyező/tiltó bemenetekkel kell biztosítani, hogy egyszerre csak egy áramkör küldjön adatokat a sínre, a többi kimenetei addig pl. nagy impedanciás állapotban legyenek (ha tri-state kimenetek vannak)
- Tri-state kimenetű áramkörök közvetlenül ráköthetők a sínre, open-collector kimenetek esetén felhúzó ellenállások szükségesek, totem-pole kimenetek pedig közvetlenül nem köthetők sínre

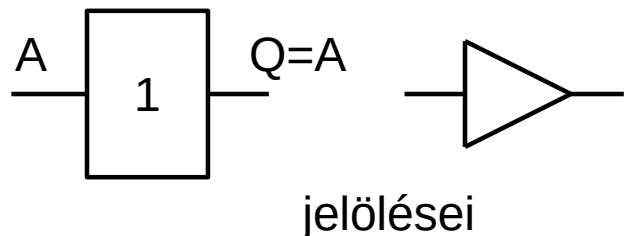

16.3. Sínrendszerek kialakítása

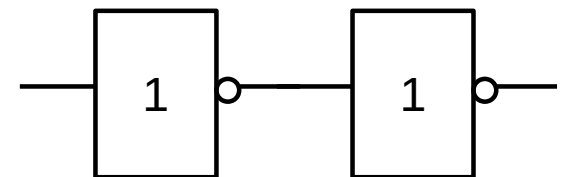
- Általában egyszerűsítve ábrázoljuk a sít → a sok vonal helyett csak egy vonal (vagy egy vastagabb nyíl), esetleg jelölve külön a vezetékek száma

- Sokszor az áramköröknek nincs külön bemenete-kimenete, hanem kétirányú kivezetései vannak, ezt tri-state kimenetű puffer áramkörökkel lehet megvalósítani
- Puffer, vonali meghajtó áramkör (digital buffer)
  - Erősítő, illesztő elem → akkor alkalmazzuk ha a fan-out értéket kell növelni
  - az inverterhez hasonló, de nem invertál

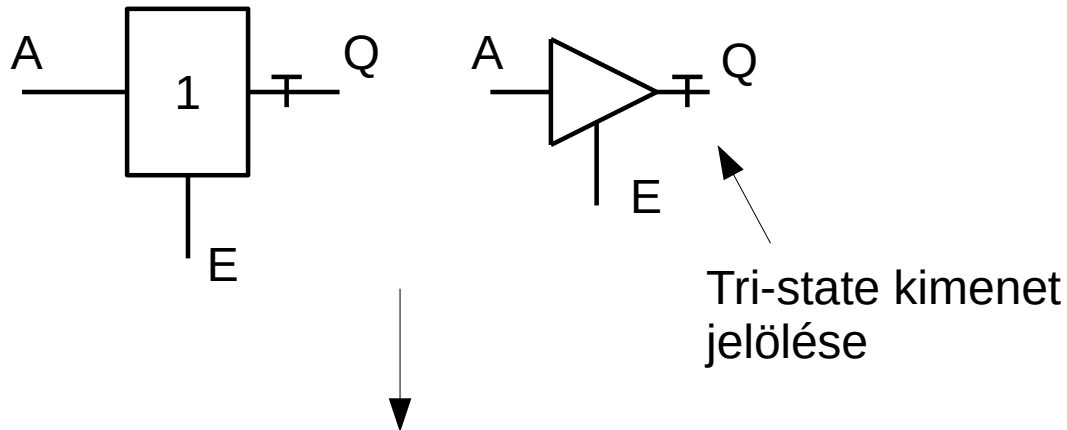

megfelel ennek

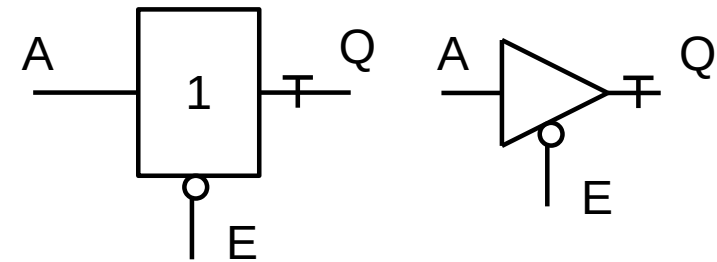
16.3. Sínrendszerek kialakítása

- Puffer, tri-state kimenettel → ilyenkor van engedélyező / tiltó bemenet is !

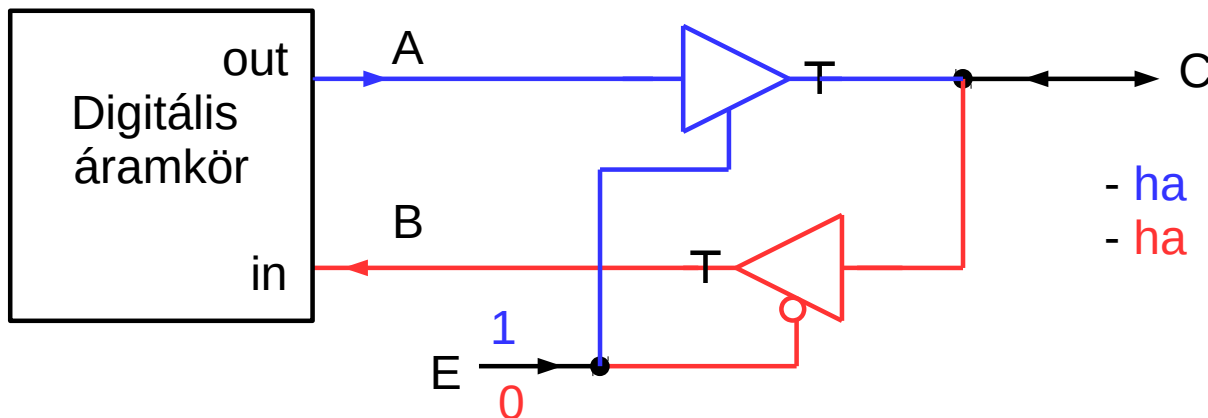
- ha $E=0 \rightarrow Q=Z$ (nagy impedanciás)
- ha $E=1 \rightarrow Q=A$

az engedélyező/tiltó bemenet lehet invertáló is !

- ha $E=1 \rightarrow Q=Z$
- ha $E=0 \rightarrow Q=A$

- Felhasználása kétirányú jelvezeték kialakítására

- ha $E=1$ akkor $A \rightarrow C$ ($C=A$)
- ha $E=0$ akkor $C \rightarrow B$ ($B=C$)

16.4. Számítógép utasítások

- Gépi kód

Az adott mikroprocesszor (mikrovezérlő) saját nyelve. Bináris utasítások!!

Z80 processzor esetén pl.

10000001 → A regiszter tartalmához hozzáadja C regiszter tartalmát (ADD A,C)

PIC esetén pl. 0100 101 0000011 → a 3. regiszter 5. bitjének nullázása (BCF 0x03,5)

pl.2 000001000000000 → W regiszter nullázása (CLRW)

Hátránya: használata nehézkes, időigényes, → lassú program fejlesztés!

- Assembly nyelv

szimbolikus nyelv → a gépi kód minden utasításához

egy rövid név (mnemonik) tartozik

Z80 esetén pl. ADD A,C ($A \leftarrow A+C$)

PIC esetén pl. BCF 0x03,5 (BCF f,b → bit clear f reg.)

pl.2 CLRW → W regiszter nullázása (clear W)

előnye: gyors működésű, kis méretű programok készítése

hátránya: használata még így is nehézkes, fordítóprogram kell hozzá ! → assembler

- Magas szintű programozási nyelv

közelebb van az emberi logikához, nyelvhez → használata egyszerű

elrejt a hardvert! → ez hátrány is lehet

hátránya: nagyobb méretű, lassúbb programok

fordítóprogram kell hozzá !

ilyen nyelvek: C, Java, ...

16.4. Számítógép utasítások

- Gépi kódú utasítások felépítése

MK - Műveleti kód	CM	Cím(ek)
-------------------	----	---------

Cím(ek) → az operandusokat, vagy azok címeit tartalmazza

CM → módosító rész (elhagyható)
a műveleti kód vagy a címek pontos értelmezése

- Négy címes utasítás

Alapvetően ilyen kellene, de túl bonyolult, túl sok helyet foglal (~ 50-60 bit lenne)
→ célszerű egyszerűsíteni !

MK	1. operandus címe	2. operandus címe	eredmény címe	következő utasítás címe
----	-------------------	-------------------	---------------	-------------------------

- Három címes utasítás

MK	1. operandus címe	2. operandus címe	eredmény címe
----	-------------------	-------------------	---------------

A következő utasítás címét mindig egy speciális regiszter tartalmazza (PC vagy IP) !

- alapesetben mindig a következő memória címet → minden utasítás után

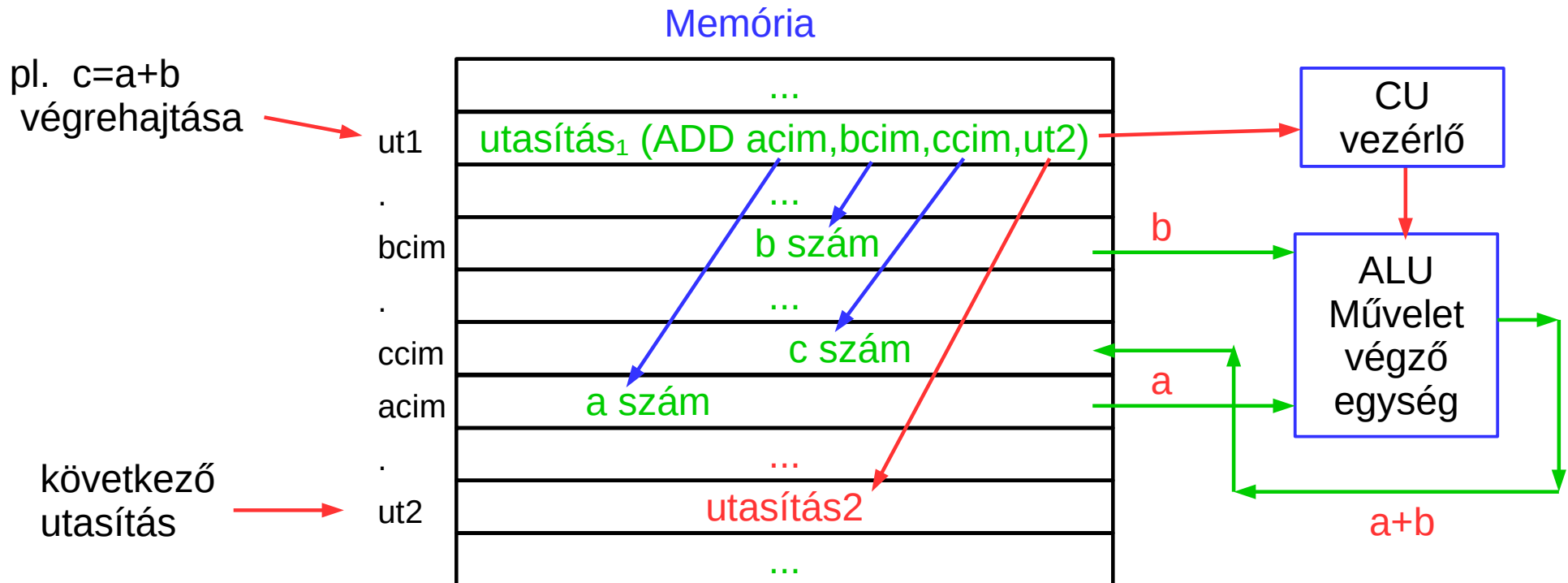
PC tartalmát 1-el növelni kell !

- plusz ugró utasítások !! → vezérlés átadásokhoz, program elágazásokhoz, ciklusokhoz kellenek

16.4. Számítógép utasítások

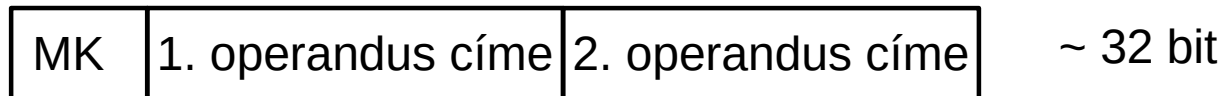
- Négy címes utasítás értelmezése

MK	1. operandus címe	2. operandus címe	eredmény címe	következő utasítás címe
----	-------------------	-------------------	---------------	-------------------------

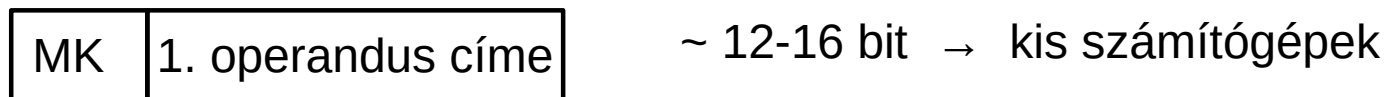
16.4. Számítógép utasítások

- Két címes utasítás

Az eredmény mindig az egyik operandus helyére íródik vissza →
plusz adatmozgató utasítások is szükségesek (MOVE)

- Egy címes utasítás

Az eredmény és a 2. operandus helye is rögzített !! → egy speciális regiszter → az accumulator (ACC vagy A) vagy munkaregiszter (PIC-ek esetén W regiszter)
→ plusz adatmozgató utasítások is szükségesek a memória és ACC között !!
LOAD vagy LD (betöltés memóriából ACC-be), STORE (ACC mentése memóriába)

- Nulla címes utasítás

egyetlen operandusú művelet esetén

- regiszter tartalmakkal végzett műveletek (törlés, invertálás, léptetés, adat mozgatás)
- veremtár műveletek
- közvetlen operandus megadás → az utasítás tartalmazza magát az operandust

16.4. Számítógép utasítások

- Egy címes utasítás értelmezése

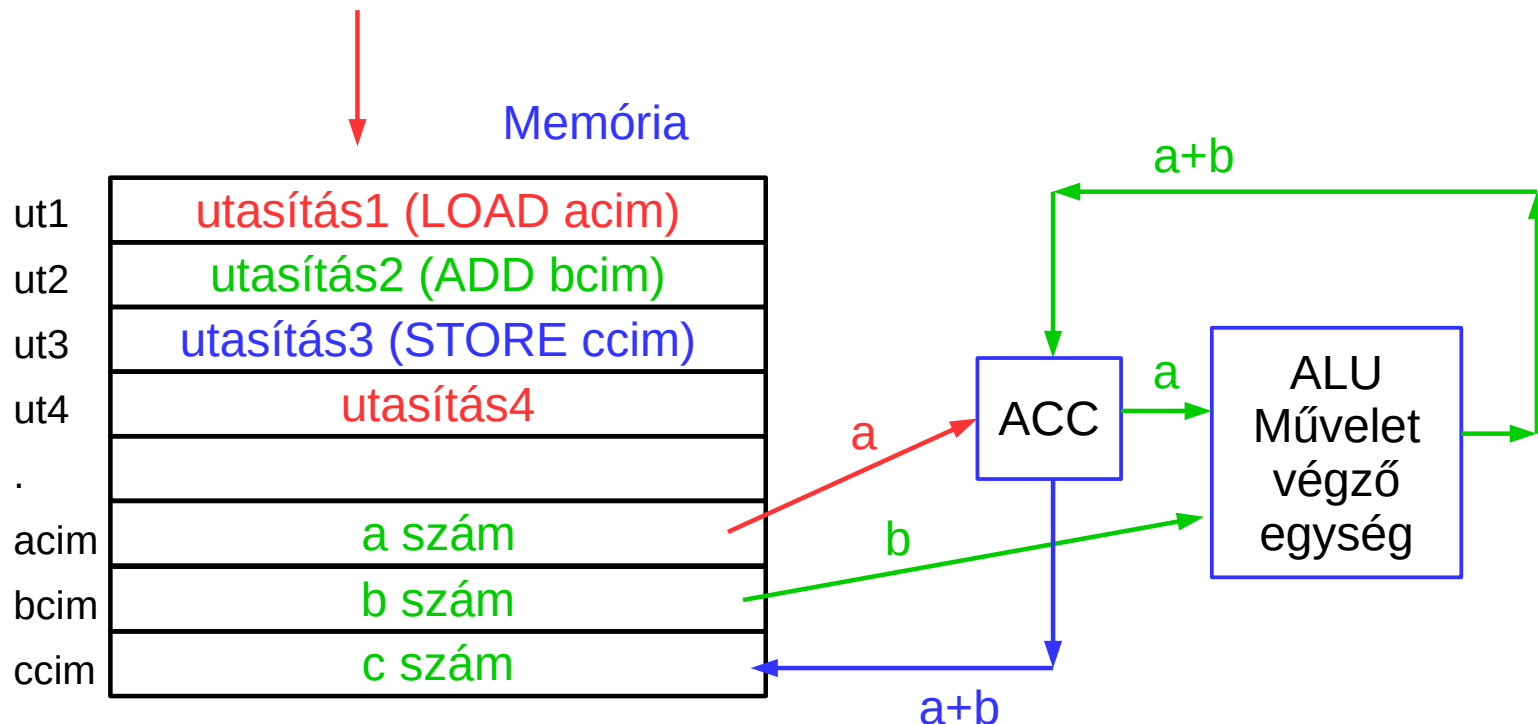
MK	1. operandus címe
----	-------------------

pl. $c = a + b$ végrehajtása csak több utasítással lehetséges !

LOAD acim → 'a' szám betöltése ACC-be

ADD bcim → 'b' szám hozzáadása ACC tartalmához ('a'),
→ az eredmény ACC-be kerül

STORE ccim → ACC lementése 'c' számba

16.4. Számítógép utasítások

Veremtár (stack)

- a RAM elkülönített helyén kerül kialakításra, külön az adatoktól, program utasításoktól
- a program futása során, speciális mentési feladatokra használjuk → függvény híváskor (CALL) vagy megszakítás esetén
- ide mentődnek el automatikusan a megszakított, otthagzott program legfontosabb adatai (PC, FLAG regiszterek tartalma) → a függvény /megszakítás befejezésekor ezek automatikusan visszatöltődnek → lehet folytatni az eredeti programot
- de mi is lementhetünk ide számunkra fontos regiszterek tartalmát (függvények használatakor) → két speciális utasítás →

PUSH forrásregiszter → regiszter tartalmának lementése a verembe

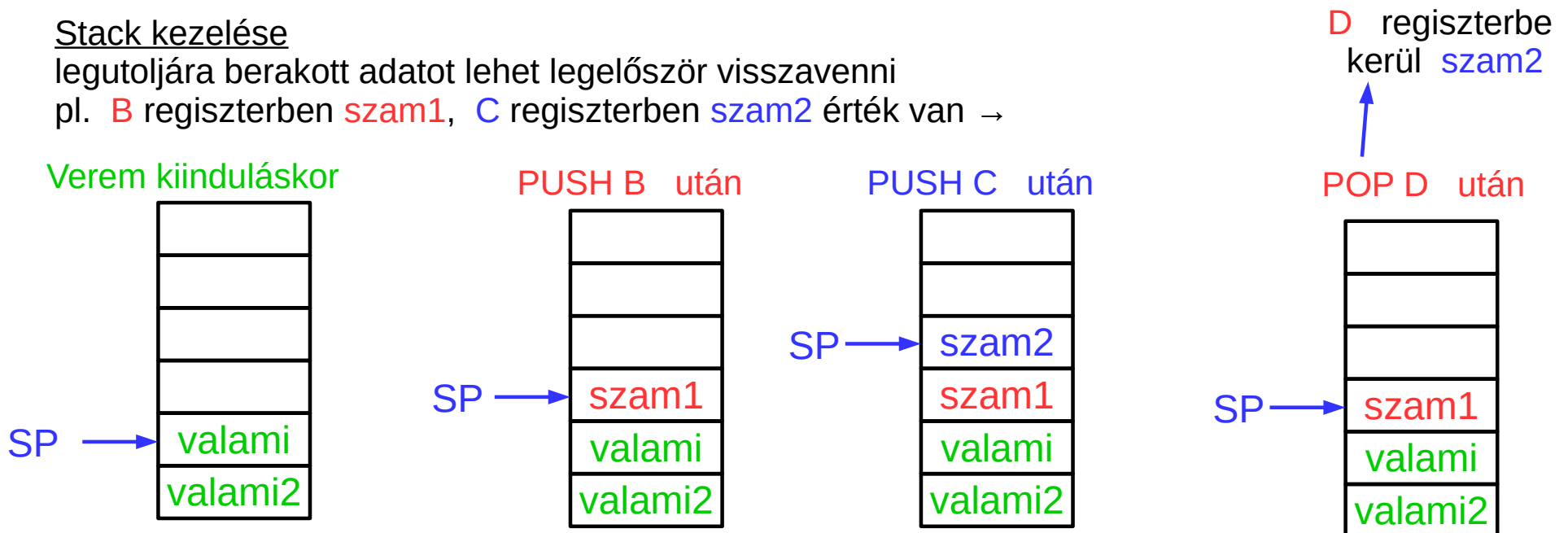
POP célregiszter → regiszterbe adatbeolvasása a veremből

- LIFO tár !! → last in – first out → a legutoljára beírt adatot lehet legelőször visszaolvasni
- az SP regiszter tárolja a veremtár aktuális címét, a legutoljára beírt adat címét

Stack kezelése

legutoljára berakott adatot lehet legelőször visszavenni

pl. **B** regiszterben **szam1**, **C** regiszterben **szam2** érték van →

16.5. Gépi ciklusok

- Gépi ciklus
  - Egy számítógépes program utasításokból áll (gépi kódú utasítások)
  - **a gépi kódú utasítások gépi ciklusokból állnak** → **ezek egyszerű műveletek**
  - 1 gépi ciklus általában néhány órajel ciklus alatt hajtodik végre
- Gépi ciklusok típusai
  - **Utasítás lehívás (fetch)** → az utasítás beolvasása a memóriából, → a vezérlő ezután értelmezi, dekódolja és irányítja a többi lépést
Minden utasítás első gépi ciklusa ez.
  - **Memória olvasás**
Memória megcímezése, majd a kért rekeszből az adat beírása egy regiszterbe
  - **Memória írás**
Memória megcímezése, majd adat beírása a memória rekeszbe egy regiszterből
  - **Port olvasás** → Periféria megcímezése, majd adat beolvasása belőle egy regiszterbe
  - **Port írás** → Periféria megcímezése, majd adat kiírása egy regiszterből
  - **Belső műveletek**
A processzor belsejében zajlanak (vezérlőegység és ALU), pl. ALU műveletek
  - **Várakozás (wait)**
Szünet beiktatása → a processzor vár egy külső egységre
  - **Megszakítás végrehajtása**
  - **Veremtár írás**
  - **Veremtár olvasás**

16.5. Gépi ciklusok

- Gépi ciklusok időzítése

a gépi ciklusok helyes végrehajtásához, az egyes lépések megfelelő sorrendjéhez, késleltetésekhez, ütemezéshez szükség van néhány **vezérlőjelre**

tipikus vezérlőjelek

- órajel (CLK) → az órajel periódusidő ütemezi a gépi ciklusok végrehajtását
egy gépi ciklus végrehajtása általában néhány ütem (néhány órajel periódus)

- $\overline{\text{MEMWR}}$ → memória írás (általában 0 aktív szintű)
- $\overline{\text{MEMR}}$ → memória olvasás (általában 0 aktív szintű)
- $\overline{\text{IOWR}}$ → port (periféria) írás (általában 0 aktív szintű)
- $\overline{\text{IOR}}$ → port (periféria) olvasás (általában 0 aktív szintű)

egyszerre csak az egyik 0 értékű → meghatározza, hogy milyen gépi ciklus zajlik

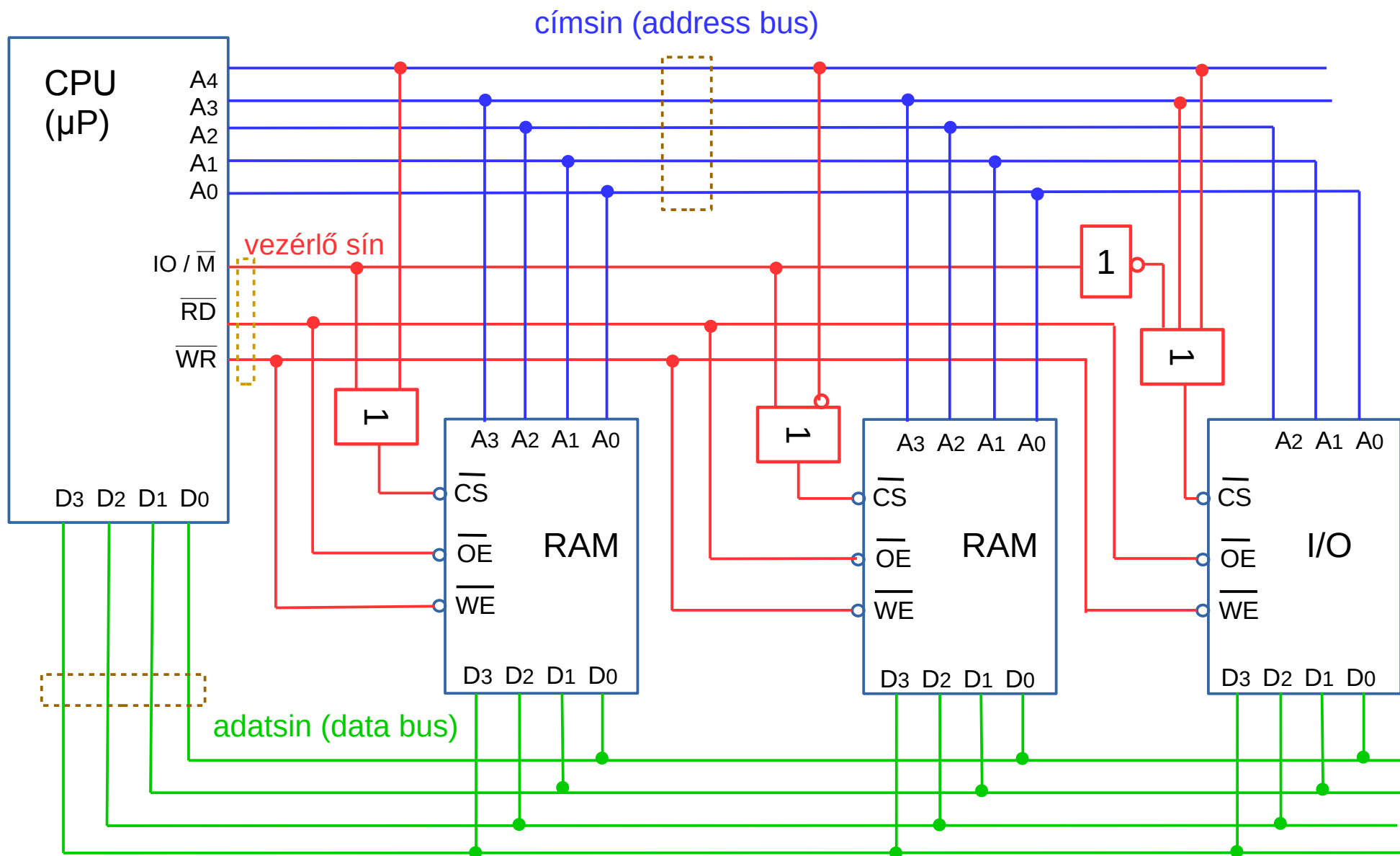
vagy esetleg $\overline{\text{MEMWR}}$, $\overline{\text{MEMR}}$, $\overline{\text{IOWR}}$, $\overline{\text{IOR}}$ helyett

- $\overline{\text{IO/M}}$ → periféria (port) vagy memória művelet jelzése
- $\overline{\text{RD}}$ → olvasás művelet (memória vagy port)
- $\overline{\text{WR}}$ → írás művelet (memória vagy port)

pl. memória olvasás esetén → $\overline{\text{IO/M}}=0$ és $\overline{\text{RD}}=0$
port írása esetén → $\overline{\text{IO/M}}=1$ és $\overline{\text{WR}}=0$

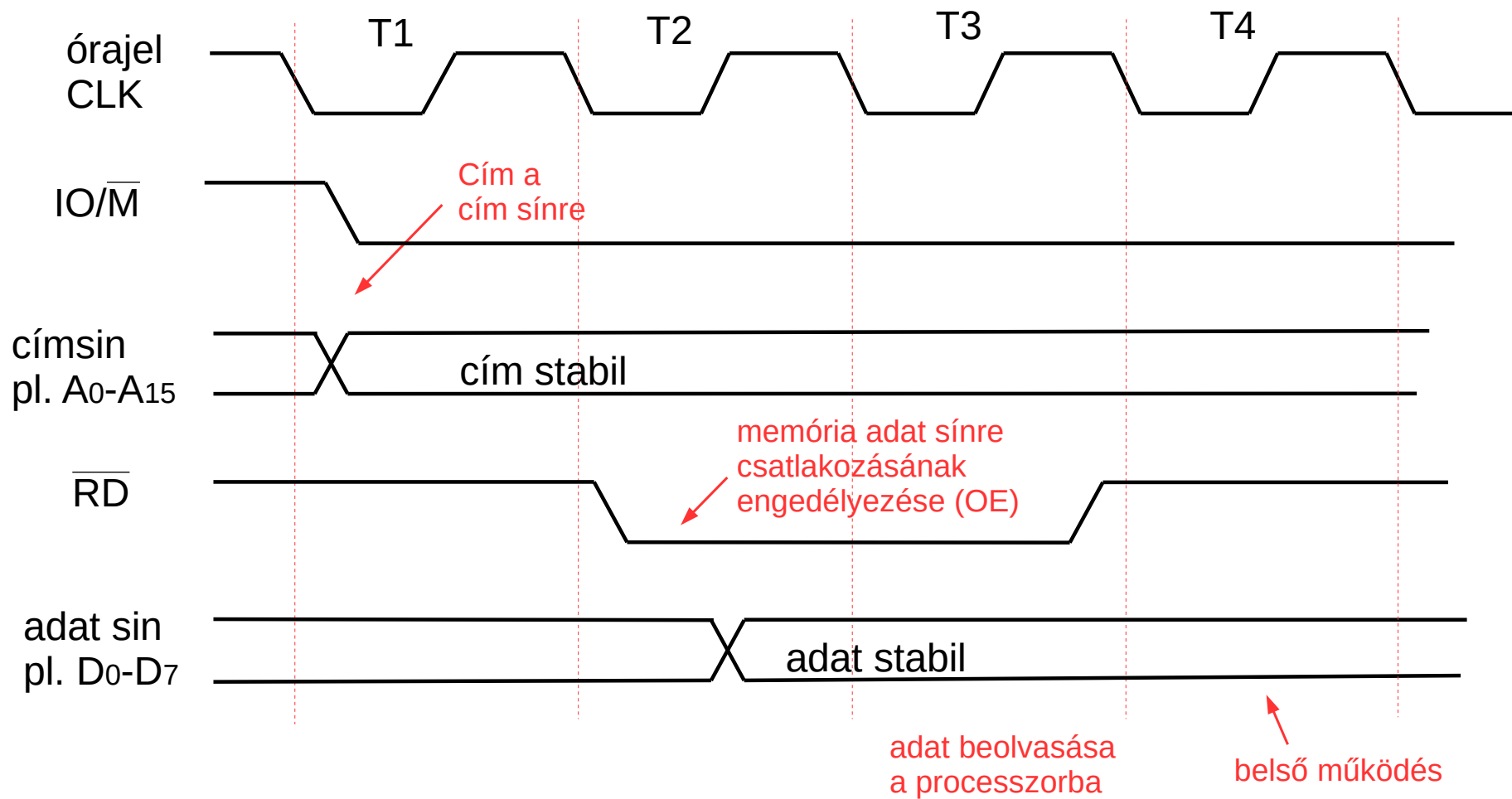
16.5. Gépi ciklusok

- Gépi ciklusok időzítése
hardver kialakítása

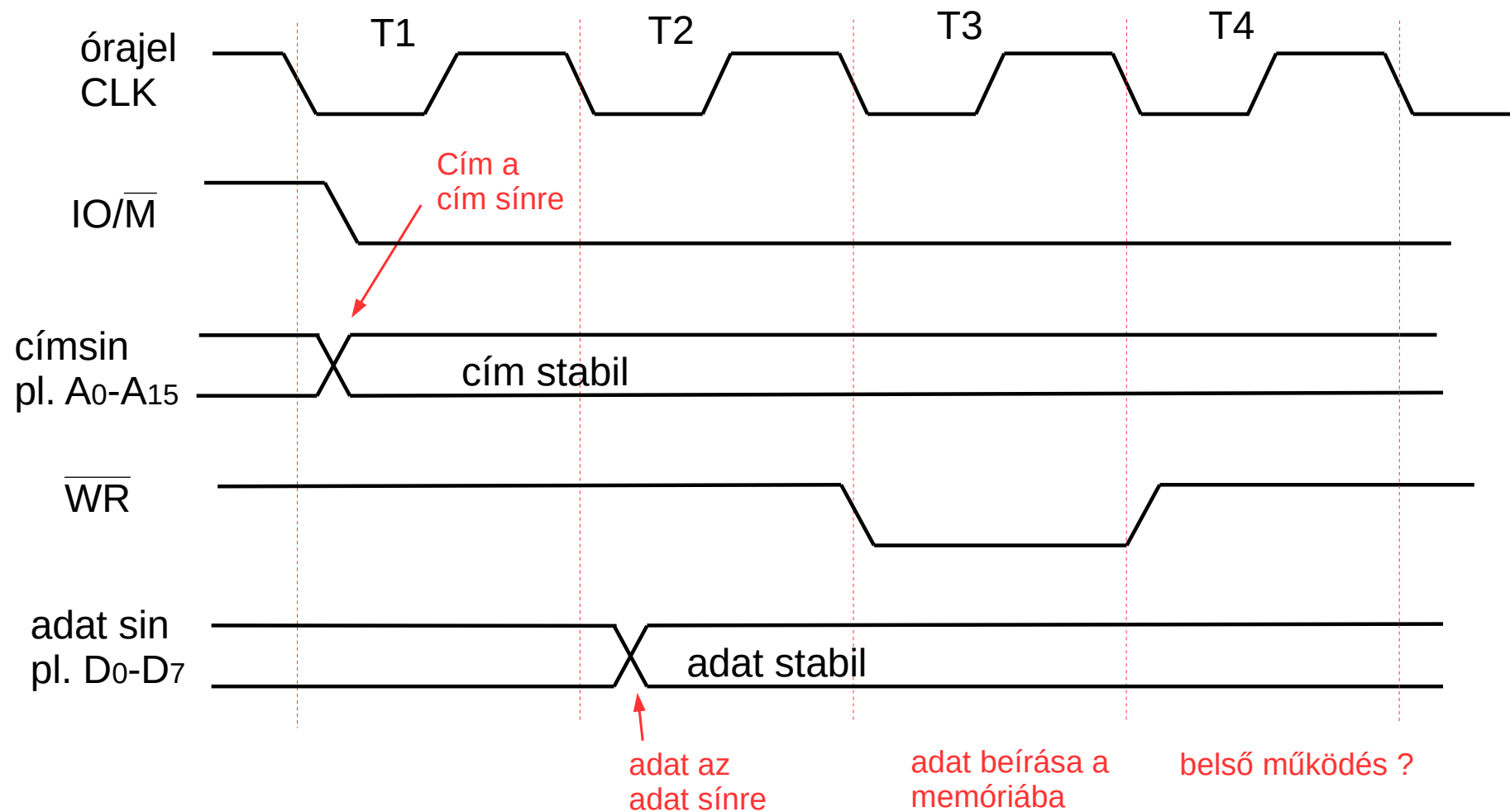
16.5. Gépi ciklusok

memória olvasás

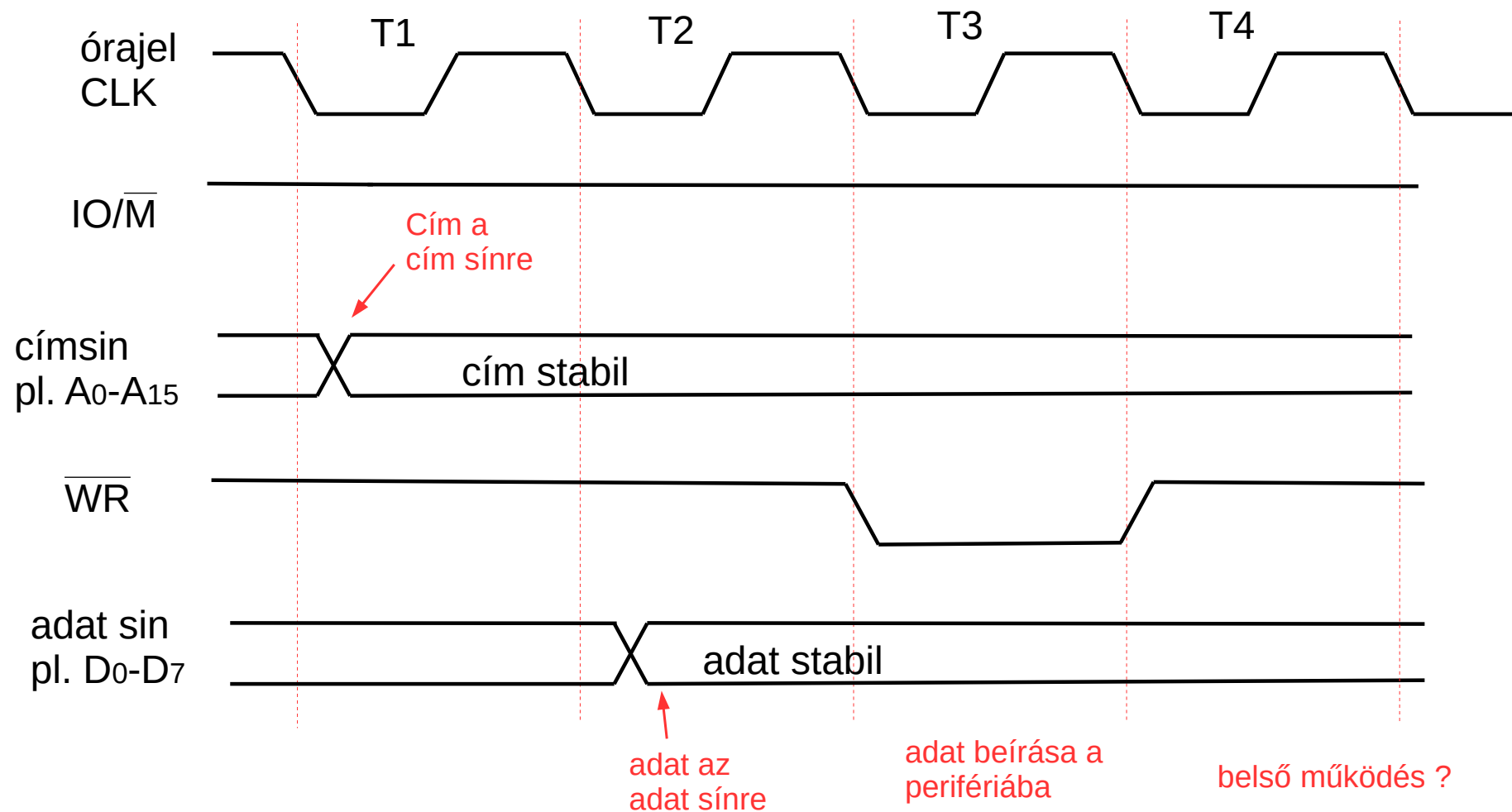
16.5. Gépi ciklusok

memória írás

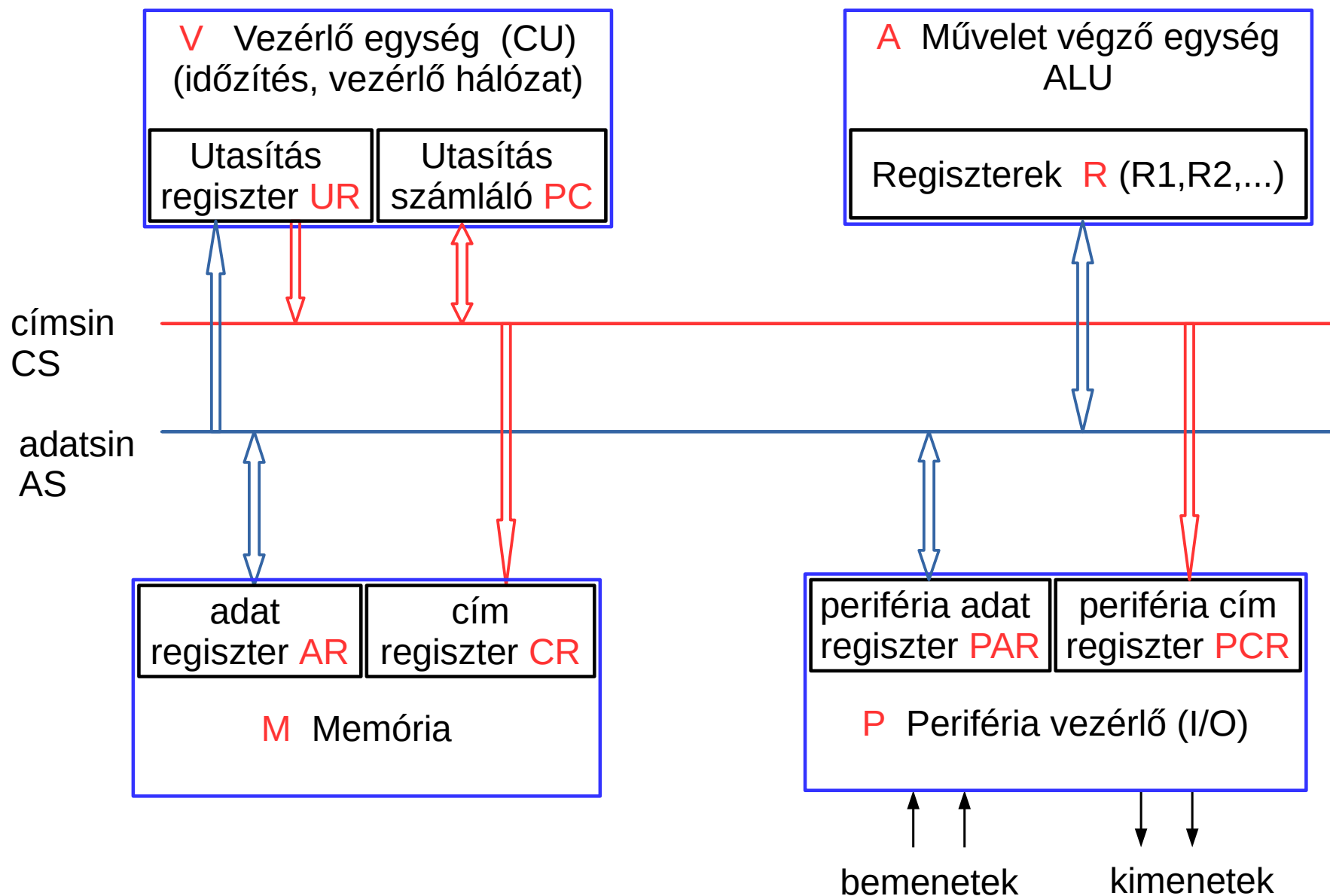

16.5. Gépi ciklusok

port írás

16.6. Alap utasítások végrehajtása

16.6. Alap utasítások végrehajtása

1. Utasítás beolvasás (Fetch)

CS $\leftarrow$ PC   utasítás címe a címsinre

CR $\leftarrow$ CS   utasítás címe beíródik a memória címregiszterébe

PC $\leftarrow$ PC+1 következő utasításcím előkészítése

AR $\leftarrow$ M(CR) utasítás a memória rekeszből az adat regiszterbe

AS $\leftarrow$ AR az utasítás kódja az adatsínre kerül

UR $\leftarrow$ AS   az utasítás kódja az adatsínről a vezérlő utasítás regiszterébe

$V \leftarrow \text{UR}(\text{MK})$ az utasítás műveleti kód részének dekódolása (vezérlő) $\rightarrow$
 $\rightarrow$ ebből tudja meg a vezérlő a további teendőket

2. Adat beolvasás memóriából egy regiszterbe (Load)

Fetch   !! minden utasítás első gépi ciklusa

CS $\leftarrow$ UR(CIM) az operandus címe a címsínre

CR $\leftarrow$ CS az adat címe beíródik a memória címregiszterébe

AR $\leftarrow$ M(CR) az adat a memória rekeszből az adat regiszterbe

AS $\leftarrow$ AR   az adat az adatsínre kerül

R ← AS   az adat az adatsínról az R regiszterbe kerül   (ez legtöbbször az ACC)

3. Adat mentése a memóriába egy regiszterből (Store)

Fetch !! minden utasítás első gépi ciklusa

CS $\leftarrow$ UR(CIM) a kívánt memória cím a címsínre

CR $\leftarrow$ CS az adat címe beíródik a memória címregiszterébe

AS $\leftarrow$ R az adat (a regiszter tartalma) az adatsínre kerül

AR $\leftarrow$ AS   az adat az adatsínról az adat regiszterbe

$M(CR) \leftarrow AR$ az adat beíródik a memória megfelelő rekeszébe

16.6. Alap utasítások végrehajtása

4. Összeadás (Add)

1. operandus címe az utasításban   2. operandus R2 regiszterben,
eredmény R2 regiszterbe

Fetch   !! minden utasítás első gépi ciklusa

$CS \leftarrow UR(CIM)$ az 1. operandus címe a címsínre

$CR \leftarrow CS$ az 1. adat címe beíródik a memória címregiszterébe

$AR \leftarrow M(CR)$ az 1. adat a memória rekeszből az adat regiszterbe

$AS \leftarrow AR$ az 1. adat az adatsínre kerül

$R1 \leftarrow AS$ az 1. adat az adatsínről az R1 regiszterbe kerül

$R2 \leftarrow R1 + R2$ műveletvégzés (ALU)

5. Adat beolvasása perifériáról (In)

Fetch

$CS \leftarrow UR(CIM)$ a kívánt periféria cím a címsínre

$PCR \leftarrow CS$ az adat címe beíródik a periféria címregiszterébe

$PAR \leftarrow P(PCR)$ az adat a periféria megfelelő regiszteréből az adat regiszterbe

$AS \leftarrow PAR$ az adat az adatsínre kerül

$R \leftarrow AS$ az adat az adatsínről az R regiszterbe kerül

6. Ugrás (Jump)

Ha el kell térni az utasítások eredeti sorrendjétől (pl. elágazás, függvényhívás, ...)

Fetch

$CS \leftarrow UR(CIM)$ a kívánt ugrási cím a címsínre

$PC \leftarrow CS$ a következő utasítás címe beíródik az utasítás számlálóba

16.6. Alap utasítások végrehajtása

Utasítások csoportosítása

- logikai

AND   OR   NOT   XOR

- aritmetikai

Összeadás, kivonás, (szorzás), ...

ADD (összeadás)   SUB (kivonás)   INC (növelés 1-el)   DEC (csökkentés 1-el)
CLR_x (egy regiszter nullázása)

- bit

Bitek 1-be vagy 0-ba állítása, bitek léptetése jobbra, balra, ...

SETB vagy BSF (egy bit 1-be állítása)   CLR_B vagy BCF (egybit törlése)

- adat mozgató

Adat betöltése memóriából regiszterbe, adat kiírása regiszterből memóriába,
adat betöltése regiszterből regiszterbe

MOV vagy LOAD, STORE vagy LD

- program vezérlő

Ugró, függvény hívó utasítások, speciális utasítások

JMP (ugrás egy címre)   CALL (függvény hívás)

RET (visszatérés függvényből)

NOP (üres utasítás → nem csinál semmit)

16.7. Címzési módok

Az egy címes utasítás

MK - Műveleti kód	CM	Cím (D)
-------------------	----	---------

D → eltolás
(displacement)

CM → módosító rész (elhagyható)
a műveleti kód vagy a címek pontos értelmezése

- Az utasítások címrésze (D) általában az operandusok tényleges (effektív) címének kiszámításához szükséges információt tartalmazza (nem biztos hogy közvetlenül a címet)
- **az effektív cím kiszámításának lehetőségei többfélék lehetnek → címzési módok**
(cím módosítás)

A többféle címzési mód okai:

- az utasítás címrésze általában nem elég hosszú a teljes memória eléréséhez
- egy adat sorozat elemein kell azonos műveleteket végrehajtani
- a program áthelyezhetőségét kell biztosítani

1. Közvetlen adat címzés

Immediate (vagy literális)

az utasítás címrésztében maga az operandus (a szám) van

- gyors, mert nem kell plusz memória olvasás
- csak egyszerű (és viszonylag kis értékű) operandusok

pl. MOVLW k → szám (k) betöltése W regiszterbe, $0 \leq k \leq 255$ (PIC)
(1100xxkkkkkkkk)

16.7. Címzési módok

2. Regiszter címzés

a címrészben azt a regisztert jelöljük ki, ahol az operandus (a szám) van

pl. LD A,B → B regiszter tartalmának (a szám) betöltése A (ACC) regiszterbe (Z80)

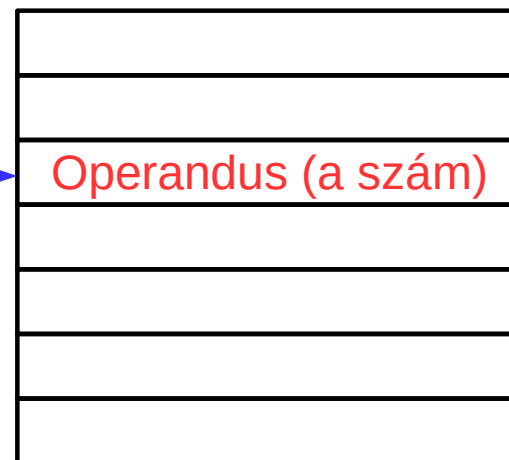
01111000 → 01 – MK, 111 – 'A' regiszter kódja, 000 – 'B' regiszter kódja

3. Direkt címzés

D az operandus (a szám) tényleges memóriabeli címe → **C_{eff}=D**

Memória

Ha D **n** bites → akkor **2ⁿ** címezhető
memória rekesz

0 – 2ⁿ-1

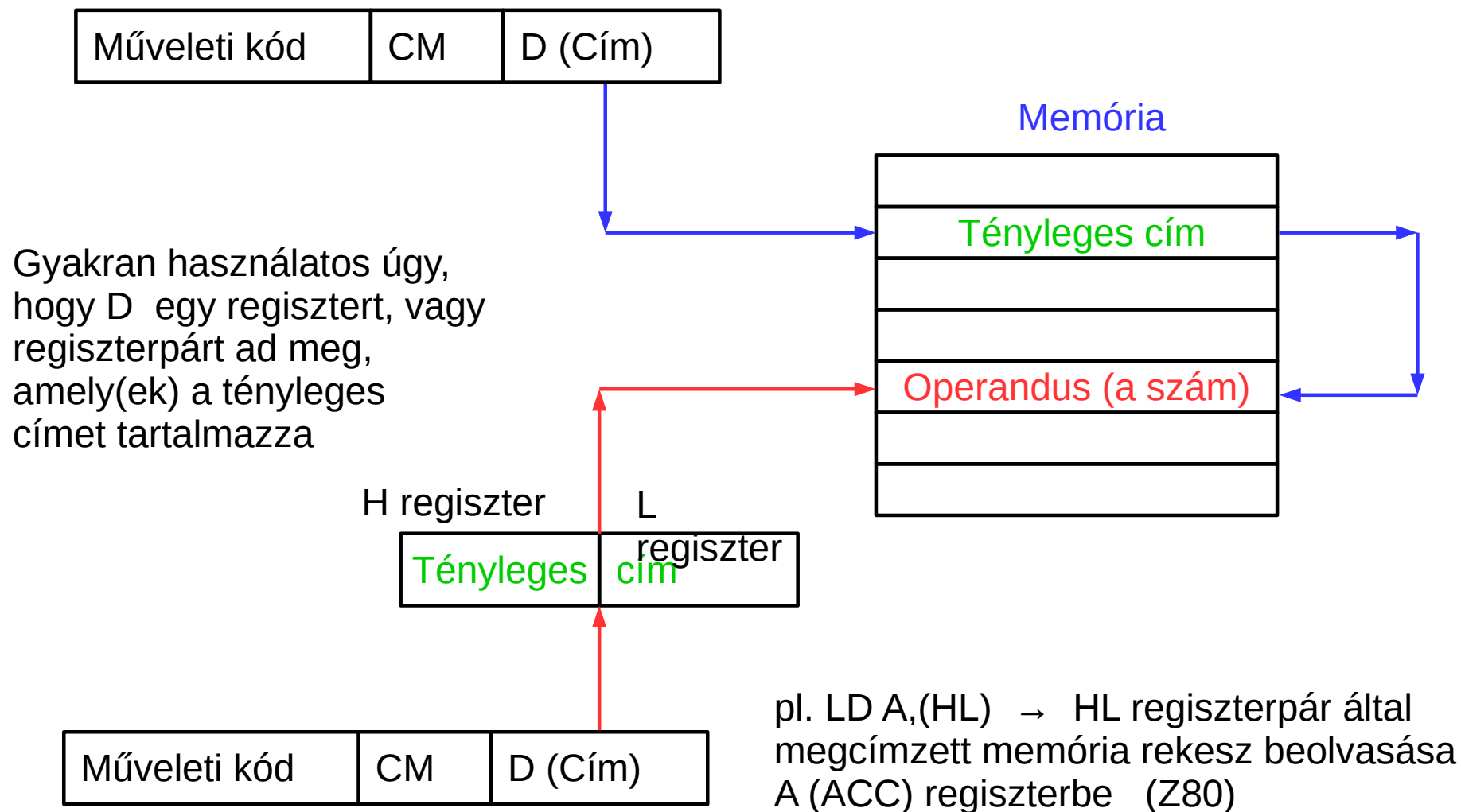
pl. n=8 → 256 megcímezhető rekesz (0-255)

16.7. Címzési módok

4. Indirekt címzés

D a tényleges cím címét adja meg → $C_{eff} = M(D)$

Ha D nem elég hosszú a tényleges cím megadásához
(vagy pl. a program állította elő azt !)

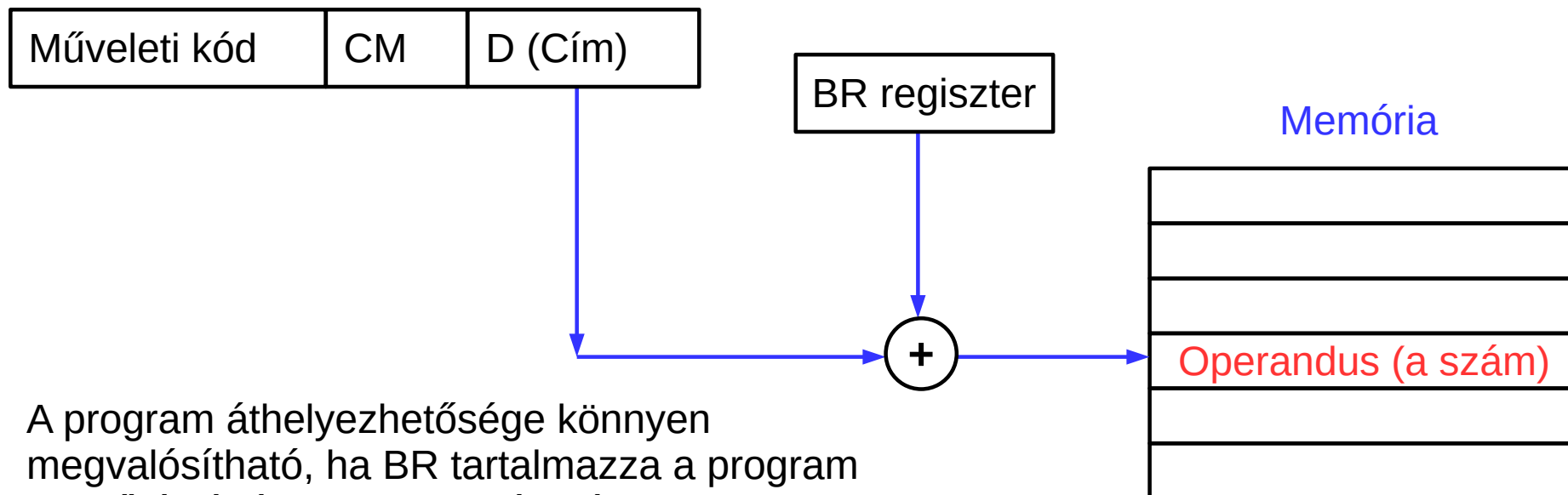
16.7. Címzési módok

5. Bázis relatív címzés

D egy bázis regiszterhez viszonyítva adja meg a tényleges címet

A bázis regiszter (BR) tartalmához képest $+(-)$ D értéke ! $\rightarrow$ D előjeles is lehet

$$C_{eff} = BR + D$$

A program áthelyezhetősége könnyen megvalósítható, ha BR tartalmazza a program kezdőcímét és minden ugrási címet ehhez viszonyítva adunk meg $\rightarrow$ áthelyezéskor csak BR tartalmát kell módosítanunk

6. Önrelatív címzés

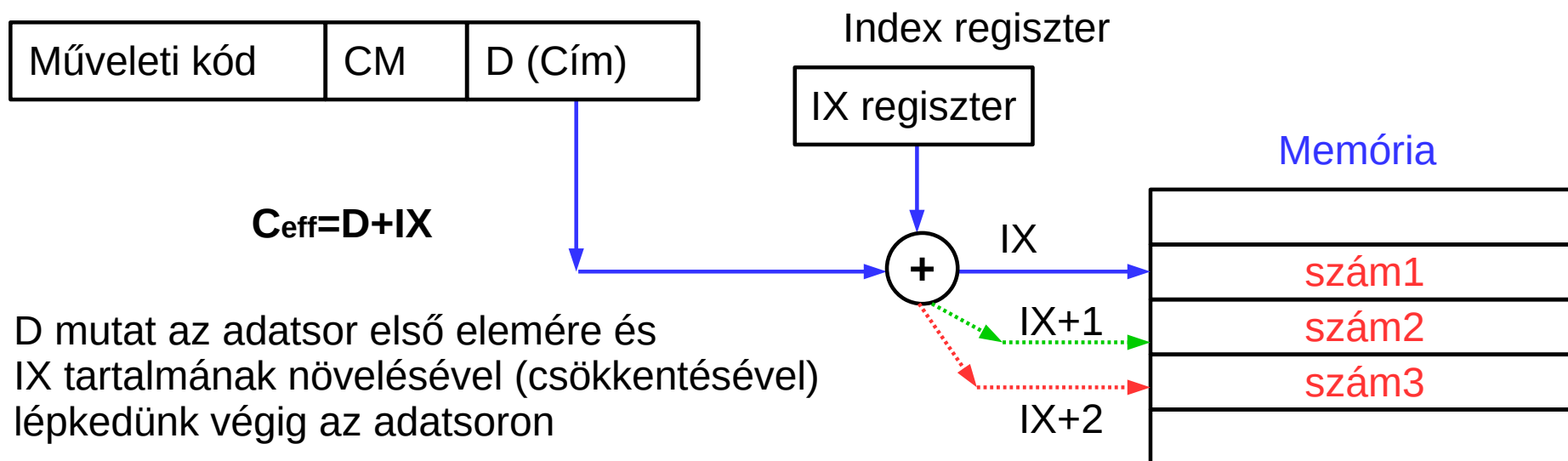
D egy bázis regiszterhez viszonyítva adja meg a tényleges címet itt is

De a bázis regiszter itt a PC regiszter (utasításszámláló) $\rightarrow C_{eff} = PC + D$

16.7. Címzési módok

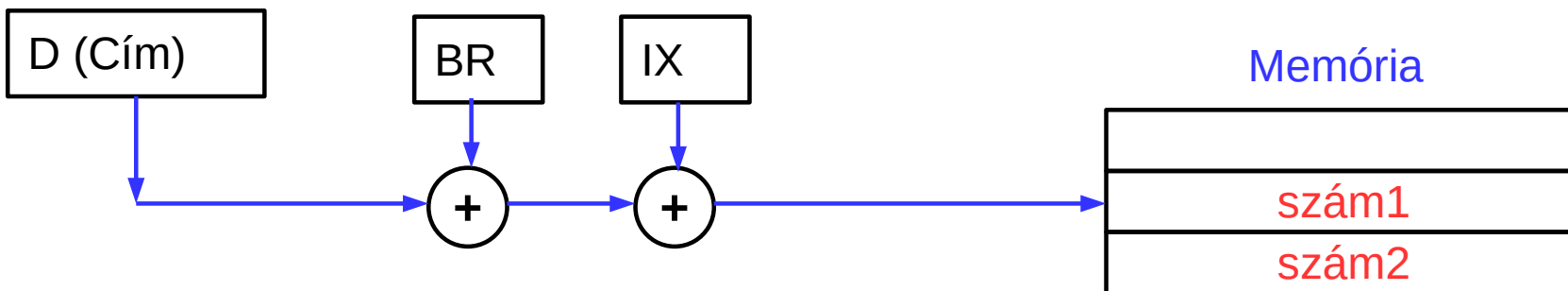
7. Indexelt címzés

D tartalma itt is egy regiszter tartalmához hozzáadva adja meg a tényleges címet
Adatsorozatokon végzett műveletsorozatnál hasznos

8. Összetett címzés

- több címzési mód együttes használata
- általában relatív + indexelt pl. bázisrelatív-indexelt → $C_{eff} = BR + D + IX$

16.7. Címzési módok

9. Szegmentált címzés

Nagy a címtér → nem tudjuk elérni a teljes címtartományt bázis relatív vagy indirekt címzéssel sem (vagy túl hosszú lenne a cím) → a címet aritmetika állítja elő két regiszter tartalmából

